

A. M. Hansen: Det er fra alle Sider erkendt, at mange Kommuner er overordentlig vanskeligt stillet, hvorfor der ogsaa i Aarenes Løb Gang paa Gang er vedtaget Love for at hjælpe Kommunerne over deres økonomiske Vanskeligheder. Det foreliggende Forslag maa ses som et naturligt Led i denne Lovgivning. De i Forslaget foreslaaede Fordelingsregler finder vi fra vor Side tilfredsstillende, men vi er naturligvis villige til at forhandle om Enkeltheder i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen ønskede Beløbet forhøjet fra 6 til 10 Mill. Kr. Ja, det bliver jo et Spørgsmaal om at skaffe de nødvendige Penge, men herom maa man forhandle i det Udvalg, som bliver nedsat.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa i Enkeltheder. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Munch-Petersen: Det er ikke nogen ny Tanke, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Allerede da Krisehjælpslovsforslaget var til Behandling, fremhævede vi, at det væsentlige i det Forslag var en særlig Understøttelse til Kommunerne, fordi Kommunerne, eller i hvert Fald en Del af dem, ikke kunde bære de Udgifter, de har. Vi plejer i Almindelighed ikke at blande os i Statens og Kommunernes indbyrdes Administrationsforhold og de forskellige Refusioner, der følger deraf, idet det væsentlige for os naturligvis er, at Staten og Kommunerne tilsammen betaler flere Penge til de nødvendige Formaal, bl. a. til den sociale Lovgivning. Vi kan dog ikke have noget imod, at Staten øger sit Tilskud til Kommunerne, især kunde vi godt ønske, at det fik det Resultat, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen netop frygter, nemlig det, han kalder „Odselhed med de sociale Udgifter“ som Følge af, at der kom flere Penge til Kommunerne — men desværre er der vist ikke meget Haab om, at det bliver Resultatet. Navnlige den sidste Del af Lovforslaget finder vi tiltalende: at Dækning af det fornævnte Beløb skal tilvejebringes ved Udskrivning af en overordentlig Indkomstskat til Staten paa de store Indtægter over 10 000 Kr.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (H. P. Hansen [Præstø A.] og Det radikale Venstre (A. M. Hansen) har givet Lovforslaget, og jeg takker ogsaa for den relative Velvilje, som

Venstres ærede Ordfører (Edvard Sørensen) gav Udtryk for.

Jeg skal kun knytte enkelte Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser. Den ærede Ordfører for Venstre mente, at Lovforslaget ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til Landkommunerne, sammenlignet med Købstadkommunerne. Det tror jeg, en Beregning vil vise ikke er Tilfældet. Jeg tror tværtimod, Forslaget i allerhøjeste Grad tager Hensyn til Landkommunernes Vanskeligheder, saaledes som alle tidligere Fordelingsregler for Statstilskud til Kommunerne i disse Aar har gjort det. Jeg gør opmærksom paa, at man ikke i al Almindelighed kan fremsætte den Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde, at alle Landkommuner er vanskeligt stillet, og alle Bykommuner er gunstigt stillet. Nej, der er Landkommuner, som er relativt gunstigt stillet, og der er Bykommuner, som er overordentlig vanskeligt stillet, og derfor er Op-gaven ikke at skelne mellem disse to Grupper af Kommuner, men at finde Fordelingsregler, der udpeger de Landkommuner og de Bykommuner, hvis økonomiske Forhold er blevet vanskelige paa Grund af disse Aars særlige Karakter.

Det ærede Medlem mente, at Beskatningsbrøken skulde nedsættes, saaledes at færre Kommuner faldt uden for Loven, og det er selvfølgelig noget, vi kan forhandle om. Hvilken Beskatningsbrøk der skal danne Grundlaget, vil jo altid være afhængigt af et Skøn. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen mente dernæst, at selve Fordelingsgrundlaget over for de Kommuner, som kommer i Betragtning, maaske ikke var saa godt valgt — dette, at Fordelingen skal ske paa Grundlag af de i Forslaget nævnte Udgifter i Halvaaret Oktober 1933 — Marts 1934. Jeg skal hertil sige, at hvis den Betragtning er rigtig, som det ærede Medlem vist i øvrigt har gjort sig til Talsmand for, og som i hvert Fald mange inden for hans Parti har gjort sig til Talsmand for, at Byrderne ved den nye Socialreform har virket særlig stærkt og uretfærdigt tyn-gende paa Landkommunerne netop i den Periode, vi nu har gjort op for: Halvaaret 1933—34, vil netop det, at man bygger paa dette Halvaar, være til Gunst for Landkommunerne. Det ærede Medlem antydede, at man maaske i Stedet for skulde tage det Grundlag, som anvendtes ved Fordelingen af 8½ Mill. Kr. i Finansaaret 1931—32. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem hermed mener, at det Beløb, der her skal fordeles, skal fordeles i Forhold til de Summer,